

Rapport Mensenhandel

Uitgegeven door het Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons
4 juni 2008

<http://www.state.gov/g/tip/rls/tiprpt/2008/>

BELGIË (Deel 1)

Beschrijving van de landsituatie

België is transitland en eindbestemming voor mannen, vrouwen en meisjes die worden verhandeld met het oog op dwangarbeid en commerciële seksuele uitbuiting. De vrouwen en meisjes die in België in de prostitutie worden gedwongen, zijn hoofdzakelijk afkomstig uit Nigeria, Rusland, Albanië, Bulgarije, Roemenië en de Chinese Volksrepubliek en via België komen ze ook terecht in andere Europese landen zoals het Verenigd Koninkrijk. Mannelijke slachtoffers worden naar België gebracht om te worden uitgebuit in restaurants, bars, sweatshops en op bouwerven. Ngo's maken melding van een alarmerende toename van niet-begeleide minderjarigen die het land binnenkomen en gemakkelijke slachtoffers worden van mensenhandelaars.

De Belgische regering voldoet in alle opzichten aan de minimumnormen voor de uitroeiing van de mensenhandel. De regering zet haar proactieve beleid voort bij het onderzoeken van mensenhandel en financierde ngo's om te voorzien in slachtofferhulp, hoewel de overheid liet weten dat tal van slachtoffers ervoor kozen om geen bijstand en bescherming te krijgen van de overheid. België organiseerde geen ontradingscampagne, waarbij de nadruk ligt op commerciële seksuele uitbuiting in de Belgische legale en commerciële seksindustrie; het land werkte in de periode in kwestie echter wel een nationaal actieplan tegen mensenhandel uit.

Aanbevelingen voor België: Meer bewustmakingscampagnes voeren over de binnenlandse vraag naar seksuele handelingen en sekstoerisme met kinderen begaan door Belgische staatsburgers; meer inspanningen leveren om gegevens over de ordehandhaving en slachtofferhulp in te zamelen, met inbegrip van het aantal toegekende verblijfsvergunningen en uitwijzingen van overheidswege; niet-begeleide minderjarigen, gemakkelijke slachtoffers voor mensenhandelaars, in België beter beschermen; de doorlichtingsprocedures om mogelijke slachtoffers van commerciële mensenhandel voor de seksindustrie formaliseren en systematiseren; en overwegen alle slachtoffers die bereid zijn tegen de mensenhandelaars te getuigen, een verblijfsvergunning te geven, ongeacht het resultaat van de vervolging.

Vervolging

De Belgische Regering bleef in 2007 aanzienlijke inspanningen leveren om mensenhandel tegen te gaan. België verbiedt alle vormen van mensenhandel. In 2005 werd de wet van 1995 geamendeerd, die maatregelen beschreef om de mensenhandel te onderdrukken. Volgens deze geamendeerde wet bedraagt de wettelijke maximumstraf voor alle vormen van mensenhandel dertig jaar gevangenis, wat streng genoeg is en evenredig met de straffen voor verkrachting. In 2007 onderzochten de autoriteiten 500 gevallen van mensenhandel; officiële gegevens over het aantal vervolgingen werden nog niet vrijgegeven.

In 2006, het meest recente jaar waarvoor omvattende statistieken over het aantal vervolgingen beschikbaar zijn, vervolgde de regering 451 gevallen van mensenhandel. In 2005, het meest recente jaar waarvoor omvattende statistieken over veroordelingen beschikbaar zijn, werden 282 mensenhandelaars veroordeeld tot straffen van één tot tien jaar gevangenis.

Om de mensenhandel te bestrijden worden speciale ID-kaarten uitgereikt aan diplomatiek huishoudelijk personeel, wiens werkgevers door de Belgische arbeidsrechtbanken kunnen worden vervolgd.

Bescherming

De regering bleef in 2007 drie ngo's financieren die opvang en bescherming bieden aan slachtoffers van mensenhandel. In 2007 telden de drie gespecialiseerde opvangcentra 619 slachtoffers, hoewel de regering liet weten dat slechts 176 van hen bijstand aanvaardden. De kloof tussen het aantal vastgestelde gevallen en het aantal personen die bescherming krijgen in België, werd uitvoerig gedocumenteerd in een studie uit 2007 door een Belgische universiteit. Deze studie ontdekte dat tussen 1999 en 2005 de meeste slachtoffers van mensenhandel, die werden doorverwezen naar de drie opvangcentra, na hun inschrijving verdwenen, en dat slechts 2,2 procent uiteindelijk in aanmerking kwam voor het statuut van slachtoffer.

De autoriteiten van grote steden troffen maatregelen om de uitbreiding van de rosse buurten aan banden te leggen en regelmatig werden ook bordelen opgedoekt. De regering nam geen formele procedures aan om vrouwen in de prostitutie of andere kwetsbare groepen te identificeren als slachtoffers, maar de politie in een aantal buurten liet weten dat ze de wet tegen mensenhandel uit 2005 gebruikte om op zoek te gaan naar mogelijke slachtoffers en ze door te verwijzen naar vluchthuizen. De regering moedigt slachtoffers aan om mee te werken aan onderzoeken en vervolgingen door ze een kortlopende verblijfsvergunning toe te kennen. Dergelijke slachtoffers kunnen ook een permanente verblijfsvergunning krijgen nadat hun trafikanten zijn veroordeeld. Als de trafikant evenwel niet wordt veroordeeld, schrijft de Belgische wet voor dat de slachtoffers, in bepaalde beperkte omstandigheden en alleen na een nauwgezet onderzoek door de immigratiediensten, mogelijk naar hun land van herkomst moeten terugkeren. Alle opgespoorde slachtoffers in 2007 mochten in België blijven. De slachtoffers worden niet onterecht opgesloten, beboet of gestraft voor illegale handelingen die een direct gevolg zijn van de mensenhandel.

Preventie

In 2007 bleef de regering instaan voor de financiering van twee ngo's die bewustmakingscampagnes voeren over kinderprostitutie en preventiecampagnes. Een Ministerraad werkte in 2007 een Nationaal Actieplan tegen mensenhandel uit. Het Belgische leger krijgt, voor het wordt ingezet in buitenlandse vredesmissies, een opleiding over mensenhandel.

België voerde geen preventiecampagne om de binnenlandse vraag naar commerciële seksuele handelingen in haar legale en gereguleerde seksindustrie terug te schroeven. Het land voerde wel een informatiecampagne over verantwoordelijk toerisme door middel van affiches op de luchthaven en in treinstations. De overheid beschouwt kindersekstoerisme als een aanzienlijk probleem en heeft een extraterritoriale wet uitgevaardigd die het mogelijk maakt om Belgische staatsburgers te vervolgen voor kindermisbruik begaan in het buitenland.